

[LT]

„Eiliuota kalba“

Jaunojo tapytojo prizui pateikiu 5 darbus iš ciklo „Eiliuota kalba“.

Dažniausiai tapyba suprantama kaip darbas atliktas aliejiniais ar akrilinais dažais ant drobės. Pats taip pat ilgą laiką taip galvojau iki tol kol neatsimušiau į sieną. Aliejinis dažas nebeperteikė tikrojo manes. Taip aš atradau akvarelės technika. Paaškinsiu viską nuo pat pradžių.

Ne kartą buvo sakyta, kad mano darbai poetiški, sukurti iš širdies, pasikliaujant savo emocijomis. Tai buvo taip natūralu, kad aš to nepastebėjau iki tol, kol neatradau vienos didelę įtaką turėjusios, knygos. Tai buvo poezijos rinkinys - V. Reimerio „Vėjo vynas“ – kuris man į rankas pateko atliekant praktikas Samantonyse. Tai įvyko visiškai atsitiktinai – vietinė biblioteka turėjo nemažai knygų, kurios jau buvo „išrašytos“ viena iš jų - būtent ši. Buvau pirmą kartą taip susižavėjęs poezija. Vieną po kito perskaičiau visus eilėraščius. Labiausiai, pasąmoningai mane veikiantis ir ciklo idėją apibūdinantis eilėraštis - „Poezijai“

Būtent šis eilėraštis ir buvo raktas, kuris man padėjo pažvelgti į save. Pastebėjau, kad visą šį laiką nepaliaujamai siekiu aprašomo pasaulio.

Dauguma motyvų yra inspiruoti atsiminimų iš kelionių, todėl ir ciklą būtų galima vadinti dienoraščiu. Motyvuose matosi tai, kas man svarbiausia - besąlygiškas žmogaus ir gamtos santykis. Kiekvienas personažas (dalis iš jų esu aš pats), kuris išnyra konkrečioje, vietomis abstrakčioje erdvėje, atlieka savo rolę - keliauja, medituoja, laukia, myli, plaukia...

Mano kelionės dienoraštis, kiekvienas jo puslapis, toks koks jis yra, suprantamas kaip artefaktas – tai pabrėžia akvarelių pateikimas dėžutėse. Akvarelės technika pasirinkta neatsitiktinai, būtent tokia vaizdavimo forma įtikinamiausiai atskleidžia mano idealistinio pasaulio viziją. Savo darbais tikiuosi priminti šiuolaikiniam žmogui, kad šiandien kalba vaizdais neturi būti vien skausmas ar kančia ir tai, kad grožis nebūtinai turi būti saldus.

Proceso metu labiausiai įtakojo A. Stankus, kurio darbai, kaip širdies kalba, man buvo tikras atradimas. Jo kūryboje kaip ir Peter Doig, Daniel Richter darbuose žaviuosi drąsiu, laisvu spalvos panaudojimu. Galėčiau įvardinti save kaip neo-modernistą, atkuriantį modernizmo laikų tradicijas naujai.

Tad veikdamas dabartyje perteikiu nuoširdaus tapytojo poeto poziciją, kuri šiandieninės tapybos kontekste matoma retai.

Paulius Vaitukaitis

Poezijai

Žinau:

tu – paslaptingas sielos atlasas
su daugeliu tuščių, baltų dėmių...
Tarp amžinai audringų vandenų –
kur jūs,
o mano žemės, atrastos?
(Jomis pradžiuginčiau,
kaip nematyta dovana,
savų kelionių reiklų vadovą...)

Kur jis, tas užsislėpęs kontinentas –
tarp nerimu paženklintų penkių, -
kuriam žmogus, daug negandų iškentęs,
ramybe džiaugtūsi
ir dangumi taikiu?

Kur tas
lig šiolei užmirštas pusiasalis,
žmonių ydoms ir blogiui atlaidus,
kur neapykanta ir meilė
tartum seserys
gyventų,
jau užbaigusios vaidus?

Kur jūs,
nepaprasti archipelagai
šviesios ir palaimingos paskirties,
kur skausmas ir kančia
nors menkai valandai
išnykę būtų iš žmogaus širdies?

Kur tu,
kad ir maža sala – koralas,
be juodo melo,
be skaudžios klastos?..

...Ieškojimai jūs mano neralūs! –
net ir tokios nėra surastos...

Plaukiu, plaukiu,
O bangos atridena prie tų pačių
Pilkų meridianų.

[EN]

„Verse language”

For young painter price I present my 5 artworks taken from works series called “Verse language”

Naturally painting is comprehensible as creation painted with oil or acrylics on canvas. I thought so myself for a long time until I stroked into a wall. Oil dye doesn't convey the real me. And so I discovered watercolor, I will explain everything from the beginning.

Not once was said, that my works is poetic, made entirely from heart, relying on my emotions. It was so natural, that I completely overlooked this fact, until the moment, when I rediscovered, one book, which had great deal of influence. It was set of poetry by V. Reimeris called „Vėjo vynos“ („Wind vine“). This book felled into my hand accidentally during summer practice in Samantonys. Local library had lot of book that was written-off one of them – this one. For first time I was so rapturous about poetry. One after another i read all verses. There was one poem that subconsciously affected me mostly and describes all this series it is called „Poezijai“ („For Poetry“)

Precisely this poem was the key, what helped me to look into myself. I noticed, that all this time i continuously seek this descriptive world. For me it's hard to translate it, but I can shortly describe it. It's about seeking world without pain, suffering, where hatred and love would live peacefully, a world without lies and treachery.

Majority of motives is inspired by memories from travel, wherefore the following artworks can be named as diary. In every motive you can see what is most important for me – unconditional relation between human and nature. Every character (some of them is based on myself), that emerges in the concrete, sometimes abstract space, have it's role – travels, meditates, waits, loves, swims and so on...

My travel diary, every page, such as it is, understandable as artifacts – it is amplified by representation in these boxes under glass. Watercolor technique is picked carefully, exactly this form of representation reveals my idealistic vision of the world. With these works I hope to remind, that today language of image doesn't have to be only pain or suffering, that a lot of artist go through, and that beauty doesn't have to be sweet

During process mostly I was influenced by A. Stankus, whom works as speech of heart, was a great discovery. I admire him, same as Peter Doig, Daniel Richter, cause they use color so freely and in gallantly way. I can call myself as neo-modernist, who restores modern times tradition in new way. I expect to analyze this connection between poetry and visual art in more explicit way, for such reason I'll study for master degree.

So working in the present I convey honest painter-poet position, whom in professional contemporary painting context is kind of rare event.

Paulius Vaitukaitis

[LT]

Biografija

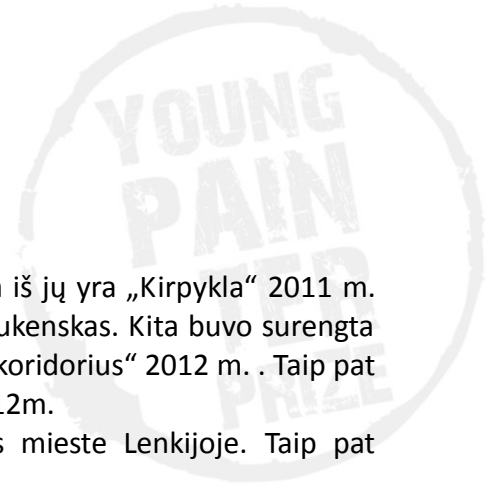
Paulius Vaitukaitis

Studijų metais sudalyvavau keliose grupinėse parodose. Viena iš jų yra „Kirpykla“ 2011 m. surengta kaune galerijoje „Menų parkas“, ją kuravo VDA dekanas Č. Lukenskas. Kita buvo surengta mūsų pačių Vilniaus Medicinos Universitete pavadinimu „Jatrofobijos koridorius“ 2012 m. . Taip pat dalyvavau VDA studentų baigiamųjų darbų parodoje „Meno celės“ 2012m.

2010 m. dalyvavau tarptautiniam tapybos plenere Torun`ės mieste Lenkijoje. Taip pat vienam vietinės reikšmės Kazlų Rūdos draugijos plenere.

Esu dar tik pradedantis jaunas tapytojas. Po ketverių metų akademijoje aiškiai suvokiu šiuolaikinio meno pasaulio vaizdą. Iki tol buvau tiesiog nedidelio miestelio vaikėzas. Skamba gan paaugliška, bet nemeluosiu, iš tikrųjų esu paprastas, užaugau miestelį tarp miškų, todėl manau normalu tai, kad kūryboje vyrauja peizažo žanras. Kūrybą suprantu kaip žaidimą, kurį žaisdamas tenkinu save ir žiūrovą. Patekęs į akademiją išbandžiau save kurdamas video meną, instaliacijas, objektus, bet vistiek likau išikimas tapybai.

Dabartinė kūryba yra tai, kas aš esu. Ilgą laiką ieškojau savęs, eksperimentavau, perėjau daug stadijų kol pasiekiau dabartinę. Atradau save kaip neo-modernistą. Įkvėpimo ieškau A. Stankaus, impresionistų ir post-impresionistų palikime, perkuriu ir naujai patekiu tai kas šiuolaikinės tapybos kontekste primirštama. Tikiu tradicija ir tikiuo tuo ką darau. Manau, kad mano poetinį požiūrio kampą pajaus ir žiūrovas ir pamatys tiesą slypinčią šiuose darbuose.

[EN]

Biography

Paulius Vaitukaitis

During study years I attended few group exhibitions. One of them was “Barber” 2011 arranged in Kaunas gallery “Menų parkas”, it was curated by Vilnius Art Academy dean Č. Lukenskas. The other was arranged by ourselves in Vilnius Medicine University it’s called “Jatrobijos koridor” 2012. Also participated in VDA year exhibition of final bachelor and master student artworks “Meno celės” 2012.

In 2010 I participated in international painting En plein air Torun city – Poland. Also local en plein air in my hometown Kazlų Rūda.

I’m just start-up my carrier as young painter. After four years of studying painting in Vilnius Art Academy I have build clear view of contemporary art world. Until that point I was just a brat in little town. It sounds like juvenile talks, but I won’t lie, i`m simple, I grew in town between woods in all directions, so I think it`s normal, that there`s a lot landscape motives in my works. I see creativity as kind of game, playing this game I, same as viewer, gain pleasure from it. When I studied in academy I tried myself in all kind of forms, try making video art, installations, objects, but in the end remain devoted to painting.

Present works is what, what I am. For a long time I have trying to find my true self, I was experimenting, passed a lot of stages until I reached current stage. I find myself as neo-modernist, looking for inspiration in creation of Stankus, and most of impressionist and post-impressionist, I remake what was done in new way, and represent what is a bit forgotten in contemporary painting. I believe in tradition and I believe what I am doing right now, I think that as much as I believe in myself, viewer will believe my poetic point of view and see the truth lying in my works.

